

Gospodarka niskoemisyjna

Gospodarka niskoemisyjna to gospodarka, która nastawiona jest na realizację działań koncentrujących się wokół niskoemisyjnych technologii, efektywnych rozwiązań energetycznych, niskoemisyjnej i odnawialnej energii oraz stosowaniu proekologicznych innowacji technologicznych. Dwutlenek węgla (CO₂) to najważniejszy gaz cieplarniany pod względem ilości, natomiast pozostałe poziomy emisji gazów cieplarnianych przeliczono na ekwiwalent dwutlenku węgla (CO₂eq). Wobec powyższego, terminologia niskoemisyjna obejmuje całkowitą ilość gazów cieplarnianych.

Proces przechodzenia na przyszłą gospodarkę niskoemisyjną poprzez wdrażanie środków łagodzenia skutków zmian klimatycznych. Zwrot ku rozwojowi niskoemisyjnemu opartemu na efektywności energetycznej, energii odnawialnej i zrównoważonej produkcji i konsumpcji umożliwi walkę ze zmianami klimatycznymi przy jednoczesnym pobudzeniu gospodarki i tworzeniu nowych zielonych miejsc pracy.

Unia Europejska określiła strategiczne kierunki i cele rozwoju gospodarki niskoemisyjnej, efektywnie korzystającej z zasobów, a także ambitne cele w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń powietrza, zwiększenia produkcji czystej energii oraz poprawy efektywności energetycznej. Gospodarka niskoemisyjna obejmuje działania w zakresie odnawialnych źródeł energii, efektywności energetycznej, zrównoważonego transportu i inteligentnego rozwoju obszarów miejskich, jak również gospodarki odpadami i oczyszczania ścieków. Gminy odgrywają kluczową rolę w osiągnięciu zmian we wszystkich tych sektorach.

W gospodarce niskoemisyjnej budynki wykorzystują energię i paliwa w oszczędny sposób, stosują niskoemisyjne źródła energii i zarządzają odpadami w sposób pozwalający zminimalizować emisje gazów i pyłów. Przejście do gospodarki niskoemisyjnej wymaga wielu wysiłków, począwszy od nowych koncepcji i rozwiązań technologicznych dla rozwoju lokalnego, po pozyskanie odpowiednich funduszy niezbędnych do realizacji takich projektów. Efektywność energetyczna (EE) jest jednym z głównych celów strategii „Europa 2020”. Zawiera ona cel w postaci redukcji zużycia energii pierwotnej o 20% do 2020 r. Z racji tego, iż emisje związane z energią stanowią niemal 80% całkowitej emisji gazów cieplarnianych (GC), efektywne zużycie energii może znacząco przyczynić się do poprawy środowiska. Zwiększenie efektywności energetycznej jest jednym z priorytetów polskiej polityki energetycznej. Polska będąc członkiem Unii Europejskiej zobowiązana jest do wdrożenia licznych działań, mających na celu zwiększenie efektywności wytwarzania, dystrybucji oraz

końcowego użytkownika energii. Pomimo istotnego postępu w kierunku osiągnięcia celu, jakim jest 20% redukcja zużycia energii, ostatnie badania Komisji Europejskiej (KE) wskazują, że bez podjęcia dodatkowych działań, UE będzie w stanie osiągnąć swój cel do roku 2020 jedynie w połowie.

Budynki mieszkalne w Unii Europejskiej są odpowiedzialne za około 40% finalnego zużycia energii. Inwestowanie w działania na rzecz efektywności energetycznej w budynkach może przynosić znaczne oszczędności energii, jednocześnie wspierając wzrost gospodarczy, zrównoważony rozwój i tworzenie miejsc pracy. Powszechniejsze zastosowanie efektywnych energetycznie urządzeń i technologii, w połączeniu z korzystaniem z energii odnawialnej, jest dobrym sposobem wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw energii na poziomie lokalnym.